

faa dansk Hvede, men kommer til at købe argentinsk eller amerikansk, som allerede er oppe i meget høje Priser.

Af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, som det blev forelagt i Folketinget, ser man tydeligt, at der er en betydelig Uoverensstemmelse mellem de Svar, som er kommet fra henholdsvis København og Frederiksberg Kommuner og fra Sogneraadforeninger og amtskommunale Foreninger. Medens man i Københavns og Frederiksberg Kommuner er paa det rene med, at det er vanskeligt at undvære Dyrtidsforanstaltninger, ses det af de andre Svar, der foreligger, at man mener, at man roligt kan gaa bort fra de hidtil gældende Dyrtidsforanstaltninger. Men selv om det nok kan siges, at man paa Landet i al Almindelighed ikke behøver at fortsætte med Dyrtidsforanstaltningerne, er der sikkert en hel Del, for hvem Forholdet nu er saaledes, at en Hjælp af mere direkte Art end den, der kan ydes gennem Hjelpekasserne, vil være ønskelig, og selv om man maaske kan sige, at fra den 1. Oktober i Fjor har Embedsmænd og Arbejdere faaet forbedret deres Løn, er det ikke ukendt, at indtil det Tidspunkt havde mange af de Folk slidt meget stærkt paa deres Reserver. Det er derfor ikke med udelt Glæde, jeg ser, at man nu i Almindelighed gaar bort fra Dyrtidsforanstaltninger.

Med Hensyn til den kommende Sukkerordning vil jeg tillade mig at pege paa et Par Ting. Det synes her at være lykkedes ved en Slags Socialisering at skabe et Resultat, som man er tilfreds med baade paa det første Stadium, Producentens, Fabrikantens, og vistnok ogsaa fra Forbrugernes Side. Det er glædeligt, at man her, hvor man fra Statens Side gennem Prisreguleringskommissionen og senere gennem Ministeriet har faaet Lejlighed til at følge en saadan stor Virksomhed som de danske Sukkerfabrikker, har set, at den har opnaaet Resultater, som man fra alle Sider er tilfreds med. De to foregaaende ærede Ordførere nævnte Spørgsmaalet Arbejdskraft. I Modsætning til dem, der saa stærkt advarede imod at lade det være afgørende, om danske Arbejdere kunde overkomme Arbejdet, vil jeg anbefale, at man ikke gaar til at til-

lade Polakker at rejse ind i Danmark og deltage i Arbejdet, før det er yderst nødvendigt, og det saa meget mere, som Sukkerocavlens Hjembjergning falder i en Tid, der ligger noget efter den Periode, hvor Folk har været i Tørvemoserne og har været beskæftigede med Høsten. Hvis man vil gøre sit yderste, vil man sikkert kunne opnaa, at danske Arbejdere kommer til at udføre det for vort Samfund saa nødvendige Arbejde, som det er at faa Roerne bjerget i Hus. Jeg vil gerne anbefale, at man meget nøje overvejer dette, inden man giver fremmed Arbejdskraft Adgang til at komme ind i Landet.

For øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Vejstrup: Den gældende Dyrtidslov udløber den 31. Marts, og det er derfor nødvendigt, at vi ret hurtigt gaar til en Fornyelse. Men den Mangel paa Arbejdsvillie og Arbejdslyst, som efter Sigende findes en Mængde Steder, findes aabenbart ikke i det høje Ting, og derfor vil det vel heller ikke volde os nogen Vanskelighed at naa til et Resultat saa hurtigt, som der her er Tale om.

Jeg for mit Vedkommende anser det for heldigt, at man under de urolige Forhold, vi lever under i Øjeblikket, ikke gaar for hurtigt frem med Afviklingen. Selv om Lovforslaget er et Tegn paa, at vi atter nærmer os normale Forhold, er disse normale Forhold dog ikke af den Beskaffenhed, at vi er fjernede fra Dyrtiden, som var den direkte Anledning til ikke alene at regulere Priserne, men ogsaa at give Tilskud til Forbrugerne for at skaffe dem de nødvendige Levnedsmidler. Det er tværtimod saaledes, at Dyrtiden vel aldrig har været mere følelig, end den er for Tiden. Der er kommet, om jeg saa maa sige, et mere rimeligt Forhold til Stede mellem Lønniveauet og Prisniveauet, saaledes at disse i nogen Grad opvejer hinanden, men Dyrtid er der unægtelig — jeg kan gerne sige begge Steder, og der er stadig adskillige, som mere og mere vil komme til at mærke det knugende Tryk, som Dyrtiden har lagt paa Befolkningen. Jeg tænker her især paa en Klasse af Mennesker, som jeg synes er ganske uri-